

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

งานวิจัยและการศึกษาทางวิชาการในแขนงสังคมวัฒนธรรมไทยจำนวนมาก ทั้งโดยนักวิชาการต่างประเทศและนักวิชาการไทยเอง ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับค่านิยมในการเสี่ยงโชคและการพนัน ว่าพนันเห็นอย่างกว้างขวางในสังคมไทยทั้งเขตชนบทและในเมือง (สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540) ที่แพร่หลายที่สุด ได้แก่ หวยถลื่อนและล็อตเตอรี่ (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2540) และพบว่าป่อนการพนันในกรุงเทพฯ มีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 187-300 แห่ง ในรอบหนึ่งปีคาดว่าจะมีเงินหมุนอยู่ระหว่าง 136,429-673,000 ล้านบาท หากรวมหมายได้ดินซึ่งมีเงินหมุนอยู่ประมาณ 325,184 ล้านบาท และการพนันฟุตบอลมีเงินหมุนอยู่ประมาณ 50,000 ล้านบาท เม็ดเงินจากการพนันทั้งหมด ในปี 2539 จะตกประมาณ 506,429-1,043,000 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.86-23.36 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติในประเทศไทย (GDP) ในปี 2539 (คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประจำมหาวิทยาลัย, 2539)

ลูกกินแบ่งรัฐบาล แม้ว่าจะมีสถานะทางการตลาดเป็นสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่อาจสามารถระบุเรียกได้ว่าการพนัน เป็นเพียงการอิกรอบด้าน ภายใต้นิยามของ “เกมส์” ชนิดหนึ่ง ทว่าโดยข้อเท็จจริงพื้นฐานในมูลชนครະดับล่าง ลูกกินแบ่งรัฐบาลเองก็มีระดับของความเป็นการพนันไม่น้อยกว่าหมายที่ดำเนินการโดยชาวจีนในปลายศตวรรษที่แล้ว ความพยายามของรัฐที่จะแยกลูกกินแบ่งรัฐบาลออกจาก การพนันที่ชั่วร้าย โดยการให้นิยาม “เกมส์” จึงเป็นความพยายามที่สืบทอดกันมา ไร้ความหมายในหมู่ประชาชน โดยทั่วไป (สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540) สมมติฐานเดิม ๆ ที่แยกกลุ่มผู้ซื้อลูกกินแบ่งรัฐบาลออกจากกลุ่มผู้ซื้อหมายได้ดินและการพนันอื่น ๆ โดยอ้างว่าผู้ซื้อลูกกินแบ่งรัฐบาลเป็นกลุ่มผู้มีการศึกษาปานกลาง และมีฐานะการครองชีพพอควร จึงถูกปฏิเสธโดยงานวิจัยใหม่ ๆ ทุกชิ้น (สถาบันทรัพยากรัฐมนตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537)

สำนักงานลูกกินแบ่งรัฐบาลได้ออกลูกกินแบ่งรัฐบาล ทุกวันที่ 1 และ 16 ของทุกเดือนรวม 24 วันต่อหนึ่งปี จำนวนลูกกินแบ่ง 31 ล้านฉบับ มีมูลค่า 1,240 ล้านบาทต่อวัน หรือ 744 ล้านฉบับ มีมูลค่า 29,760 ล้านบาทต่อปี โดยวงดหนึ่ง ๆ แบ่งเป็นออกลูกกินแบ่งรัฐบาลจำนวน 14 ล้านฉบับ คิดเป็นร้อยละ 45.16 ของจำนวนลูกกินแบ่งทั้งหมด มีมูลค่า 560 ล้านบาท ลูกกินแบ่งรัฐบาล 12 ล้านฉบับ คิดเป็นร้อยละ 38.71 ของจำนวนลูกกินแบ่งทั้งหมด มีมูลค่า 480 ล้านบาท และลูกกินแบ่งรัฐบาล 5 ล้านฉบับ คิดเป็นร้อยละ 16.13 ของจำนวนลูกกินแบ่งทั้งหมด มีมูลค่า 200 ล้านบาท

โดยแบ่งเป็น โควต้า สำหรับส่วนกลาง 7,983,800 ฉบับ มีมูลค่า 319.35 ล้านบาท ผู้รับโควต้า 9,678 ราย ส่วนภูมิภาค 6,016,200 ฉบับ มีมูลค่า 240.65 ล้านบาท ผู้รับโควต้า 15,849 ราย ส่วนที่เหลือได้จัดสรรโควต้าแก่ บริษัทจัดจำหน่ายของเอกชนจำนวน 5 บริษัท องค์การสังเคราะห์ทหารผ่านศึก สภาสังคมสงเคราะห์ฯ สมาคมผู้พิการ และผู้พิการทั่วไป (สำนักงานสลากรกินแบ่งรัฐบาล, 2541) ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 การกระจายของสลากรนิดต่าง ๆ ในประเทศไทย

ชนิดของสลากร	จำนวน(ฉบับ)	มูลค่า(พันบาท)
1. สลากรกินแบ่งรัฐบาล (14,000,000 ฉบับ)		
1. ส่วนกลาง	7,983,800	319,352
- ผู้แทนจำหน่าย		
- ตัวแทนจำหน่าย		
- สถาบันสังคมสงเคราะห์		
- องค์การทหารผ่านศึก		
2. ส่วนภูมิภาค	6,016,200	240,648
- ผู้ว่าราชการจังหวัด		
2. สลากรบำรุงการกุศล (12,000,000 ฉบับ)		
1. บริษัทจัดจำหน่าย	5,000,000	200,000
- บริษัท ปลีมวัฒนา จำกัด		
- บริษัท สาภกมหालาก จำกัด		
- บริษัท หยาดน้ำเพชร จำกัด		
- บริษัท ไคمونด์ ล็อตโตี้ จำกัด		
- บริษัท บี บี เมอร์ชานต์ จำกัด		
2. คลังจังหวัด	3,000,000	120,000
3. สำนักงานสลากรจัดจำหน่ายเอง	4,000,000	160,000
3. สลากรบำรุงการกุศลคนพิการ (5,000,000 ฉบับ)		
1. สมาคมคนพิการ	3,700,000	148,000
2. ผู้พิการทั่วไป	1,300,000	52,000
รวม	31,000,000	1,240,000

ที่มา : สำนักงานสลากรกินแบ่งรัฐบาล

จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการเงินที่สำคัญของภาคเหนือ เป็นศูนย์กลางการค้า บริการ อุตสาหกรรม การคุณภาพ การค้าส่ง-ปลีก และการท่องเที่ยว เป็นเมืองที่มีศักยภาพในการเติบโตสูง เป็นศูนย์กลางราชการและดับภูมิภาค และเป็นแหล่งสถาบันการศึกษา การที่มี

ฐานเศรษฐกิจที่สำคัญทางชนิดกอประกับประชากรในจังหวัดเชียงใหม่มีรายได้สูงสุดในภาคเหนือ เนื่องจากคนละ 54,317 บาทต่อปี และสูงกว่ารายได้ประชากรเฉลี่ยของภาคเหนือคนละ 37,878 บาทต่อปี (สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่, 2539) ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,582,222 คน เพศชาย 786,732 คน คิดเป็นร้อยละ 49.72 เพศหญิง 795,490 คน คิดเป็นร้อยละ 50.28 (สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่, 2541) โดยมีผลิตภัณฑ์ระดับจังหวัดตามราคากลางประมาณ 78,379.629 ล้านบาทต่อปี (สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่, 2539) จังหวัดเชียงใหม่ได้รับโควต้าการจัดทำหน่วยสลากร่องวัฒนาจากสำนักงานสลากร่องวัฒนาและสลากร่องวัฒนารวม 398,000 ฉบับต่องวด คิดเป็นมูลค่า 15,920,000 บาทต่องวด มีผู้ค้า 709 ราย โดยแยกเป็น สลากร่องวัฒนา 120,000 ฉบับ คิดเป็นมูลค่า 4,800,000 บาท มีผู้ค้า 70 ราย (คลังจังหวัดเชียงใหม่, 2543) และสลากร่องวัฒนาและสลากร่องวัฒนา 278,000 ฉบับ คิดเป็นมูลค่า 11,120,000 บาท มีผู้ค้า 639 ราย (กรมการปกครองจังหวัดเชียงใหม่, 2541) ทั้งนี้ไม่รวมจำนวนสลากร่องวัฒนาที่ดำเนินการทำหน่วยโดยบริษัทเอกชน องค์กรอื่น ๆ และห้องน้ำสลากร่องวัฒนาเขตอื่นเข้ามาด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการซื้อสลากร่องวัฒนาและสลากร่องวัฒนา ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของผู้ซื้อสลากร่องวัฒนาและสลากร่องวัฒนา ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาระบบนี้ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา โดยมุ่งศึกษาประชากรที่เป็นประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และมีพฤติกรรมการซื้อสลากร่องวัฒนาและสลากร่องวัฒนาโดยจะมีการศึกษาถึงปัจจัยทางด้านรายได้บุคคล และรายได้ครัวเรือน ตลอดจนทัศนคติที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการซื้อสลากร่องวัฒนาและสลากร่องวัฒนา โดยไม่รวมถึงสลากร่องวัฒนาที่ดำเนินการทำหน่วยโดยบริษัทเอกชน องค์กรอื่น ๆ เช่น สลากร่องวัฒนาและส่วนเพิ่มสลากร่องวัฒนาที่ไม่ได้ออกโดยสำนักงานสลากร่องวัฒนาและสลากร่องวัฒนา

1.5 นิยามศัพท์

(1)สลากร่องวัฒนา หมายถึง สลากร่องวัฒนาและสลากร่องวัฒนา ที่ออกโดยสำนักงานสลากร่องวัฒนาและสลากร่องวัฒนาที่ดำเนินการทำหน่วยโดยบริษัทเอกชน องค์กรอื่น ๆ

2 งวด คือ วันที่ 1 และ 16 ของทุกเดือน จำนวนงวดละ 14 ล้านฉบับ คิดเป็นร้อยละ 45.16 ของ จำนวนสลากรหัสหมุด

(2) สลากรหัสการคุ้มครอง หมายถึง สลากรหัสการคุ้มครองที่ออกโดยสำนักงานสลากรหัส นำลอกรหัสหมายเลขเดือนละ 2 งวด คือ วันที่ 1 และ 16 ของทุกเดือน จำนวนงวดละ 12 ล้านฉบับ คิด เป็นร้อยละ 38.71 ของจำนวนสลากรหัสหมุด

(3) สลากรหัสการคุ้มครองพิเศษ หมายถึง สลากรหัสการคุ้มครองพิเศษที่ออกโดยสำนัก งานสลากรหัส นำลอกรหัสหมายเลขเดือนละ 2 งวด คือ วันที่ 1 และ 16 ของทุกเดือน จำนวนงวด ละ 5 ล้านฉบับ คิดเป็นร้อยละ 16.13 ของจำนวนสลากรหัสหมุด

(4) สำนักงานสลากรหัส และสำนักงานสลากรหัส หมายถึง กิจการรัฐวิสาหกิจ ที่มีรัฐ เป็นเจ้าของ สังกัดกระทรวงการคลัง เป็นผู้รับผิดชอบในการผลิตและจัดจำหน่ายสลากรหัส นำ ลําดับ สลากรหัสการคุ้มครอง และสลากรหัสการคุ้มครองพิเศษ รวมถึงสลากรหัสพิเศษอื่น ๆ แต่เพียงผู้เดียว จัดตั้งขึ้นเพื่อจัดหารายได้ให้รัฐเป็นสำคัญ